

Toon ziet in de trein twee meisjes. Eén van de meisjes eet smakkend chips. Ze gaat op het klapstoeltje naast hem zitten. Dan vraagt ze: 'Is het goed als ik hier ga zitten, meneer?' De chips stinken. Het andere meisje zegt: 'Ik ga even mijn haar kammen, hoor.' 'O ja,' herinnert het ene meisje zich nu iets. Ze buigt zich voorover en beweegt beide handen langs haar lokken alsof ze ze wil melken. 'Eén keer per pluk, had-ie toch gezegd?'

*

Hardhandig. Dat schudde de 26-jarige werkzoekende Zevers, kameraad en assistent van de 27-jarige aspirant Yzenga van het Utrechtse bureau Briljantlaan, het onbekende vrouwspersoon wakker dat tweederde in beslag nam van zijn voor beslapping door een volwassen duo eigenlijk te smalle vrijgezellenledikant. 'Huh,' bracht het vrouwspersoon hierop een weinig schrandere analyse van de dan ook verwarrende situatie waarin het zich bevond voort. 'Je moet weg,' legde de ongewassen werkloze nu ongeduldig uit, terwijl hij de eerste van de tientallen sigaretten opstak die hij op een gemiddelde werkdag soldaat maakte. 'Yzenga heeft me met spoed nodig.' 'Maar je kan me er toch niet zomaar uitgooien,' klaagde zijn opeens klaarwakkere spondegenote, die er in het onbarmhartige ochtendlicht nog minder appetijtelijk uitzag dan ze de arbeidsschuwe alcoholist de al half vergeten avond tevoren had toegeschenen. (Hij had het weinig representatieve exemplaar van de schone kunne toen al uit arren moede en met frisse tegenzin uitgenodigd hem te vergezellen bij het verlaten van een van de vele bruine kroegen die de aartsbisschoppelijke zetel in het Sticht dankzij zijn eeuwenoude status als academiestad rijk is.) 'Jij laat toch ook geen volslagen onbekenden in je huis slapen,' vroeg nu retorisch de verstokte bijstandstrekker, waarbij hij zijn spijtige verovering spottend in de fletse ogen keek. 'Je weet mijn naam niet eens!' sputterde het trage dikkerdje tegen. 'Dat bedoel ik. Je moet oprotten,' antwoordde Zevers, waarbij hij doodgemoedereerd het pikzwarte juristengewaad van de niet onsmerige vloer plukte. 'Maar ik heet Lieke,' deed de verbouwereerde Rubensvenus, die ondertussen in de tanige armen van de kettingroker van het matras gelicht werd, nog een laatste wanhoopspoging. 'Mijn excuses,' veinsde hierop Zevers oprecht berouw om een begane misstap, een praktijk waarmee de ongemotiveerde jongvolwassene maar al te bekend was. 'Je moet oprotten, Lieke.' Zevers duwde zijn lubberende logé het ceremoniële kledingstuk in de handen en schoof haar door de deur naar het trapgat. 'Hier zul je spijt van krijgen,' krijste de indecent gehabilleerde furie nog, terwijl ze zich half vallend, half lopend naar het niveau van de straat begaf. 'Mij beledigt niemand ongestraft!' 'Vergeet je bef niet,' antwoordde Zevers droogkomisch, terwijl hij het witte advocaten-accessoire speels langs de gekrulde leuning richting het tochtige halletje liet dwarrelen.

*

De Somaliër staat terecht voor het stelen van een fles Conqueror Ruby. (Dat is port.) Uit de Albert Heijn in Hoog Catharijne. (Dat is achter het gerechtsgebouw.) Een vakkenvulster heeft getuigd dat ze de Somaliër de fles in zijn broeksband zag wegstoppen. De Somaliër zegt dat hij alleen wilde vragen waar de koffieautomaat was, en dat hij wegging toen de vakkenvulster zei dat ze die bij deze Albert Heijn niet hadden. Het was vroeg in de ochtend; de Somaliër, wiens vrouw zich van hem heeft laten scheiden en naar Engeland is vertrokken, was net terug van een feest.

*

Couscous. Vastgekoekte dat was de 46-jarige Goocheme Khalid, uitbater van De Kwieke Kameel, een van de voornaamste koffiehuisen van de stad die als het om het bevolkingsaantal ging net buiten de top-3 van het Koninkrijk der Nederlanden viel, juist uit het afgebladderde triktrakbord aan het boenen toen de 27-jarige aspirant Yzenga van het Utrechtse bureau Briljantlaan zijn schemerige etablissement binnenschreed. 'Salami Leikoem,' sprak de onvermoeibare stadsjunglehovenier, die er prat op ging een man van de wereld te zijn en die als uit zijn Heitelân verbannen afstammeling van Grutte Pier altijd al een zwak had gehad voor immigranten van alle slag. 'Insgelijks,' beantwoordde de met vervroegd pensioen gegane beroepskrimineel van Marokkaanse komaf het interculturele vriendschapsgebaar, terwijl hij triktrakbord en door frequent gebruik tot meer draad dan weefsel geworden vaatdoek terzijde legde om zijn beide gewezen schapendrijvershanden vrij te hebben voor de bestelling die hij wist dat zou komen. 'Wat zal het wezen, meneer agent?' De doortrapte detective vroeg zijn aandachtige gesprekspartner: 'Je hebt zeker nog steeds geen Okkult, dat heerlijke yoghurttonicum voor bij de maaltijd en tussendoor?' 'Nog steeds niet,' moest deze de arglistige wout bekennen. 'In dat geval ben ik wel geïnteresseerd in uw specialiteit, "Informatie over de vermoedelijke ontvoering van de 41-jarige Duitser Panzer Faust, kunsthandelaar en professor aan de plaatselijke universiteit",' fluisterde aspirant Yzenga, terwijl hij over de toog leunde en de baardloze Berber samenzweerderig aankeek. Goocheme Khalid reageerde hierop met een vette knipoog, en zei guitig en precies zo luid dat heel het aanwezige gedeelte van zijn voornamelijk uit verdachte sujetten bestaande clientèle het zonder de oren te hoeven spitsen kon verstaan: 'Je weet zelf, ik weet niks.'